

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 57. Sancti Thomæ de Villanova obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

gentesimum quinquagesimum quintum hujus Scriptoris obitum rejiciunt; cum certe circa Annum Christi millesimum quingentesimum quadragesimum quintum, aut forte adhuc citius scilicet Anno millesimo quingentesimo quadragesimo contigerit.

Sæcul. XVI.
A. C. 1555.

§. LVII.

Sancti Thomæ de Villanova obitus.

Quinto loco nequaquam silentio prætereundus est Thomas de Villanova in quodam Toletanæ Diœcesis oppido natus, ac eximio animarum studio, nec non tenero, ac in pauperes pio affectu celeberrimus. Hic Compluti emenso Theologiæ curriculo ibidem Professor nominatus postea trigesimo ætatis suæ anno Ordinem S. Augustini profitebatur, & paulo post a Carolo V. & Isabella Lusitana ejus Conjuge in Aulicum Verbi Divini Præconem seligebatur, cum vero inter suos Vallisoleti, Salmanticæ, & Burgi Superior, ac demum Provincialis fuisset renuntiatus, tandem etiam ab eodem Imperatore ad Granatensem Archiepiscopatum fuit nominatus, quem tamen acceptare omnino recusabat. Paulo post vacante Valentiana Sede a Carolo V. ad hunc Episcopatum vocabatur quidam Ordinis S. Hieronymi Religiosus, præter

Raynald
hoc ann.
n. 66. Bai-
let vie des
Saints.

Sæcul. XVI.
A.C. 1555. mentem tamen suam ille, qui diploma scribere jubebatur, eidem Thomæ nomen inferebat, quo lecto Imperator hunc errorem deprehendens ex divini Numinis dispositione ideo factum censebat, ut Sanctus hic Vir Episcopatu potiretur, quocirca eundem quoque illius Superiores, ut voluntati divinæ sese subjiceret, cogebant, quibus etiam morem gessit, in Episcopali tamen hoc statu vitam ducebat sanctitate conspicuam, suaque erga pauperes charitate nemini secundus erat: nam priusquam moriebatur, cuncta, quæ possidebat, in egenos distribui voluit, cumque præter lectum, in quo decumbebat, nil reliquum haberet, hunc quoque Episcopalis carceris custodi, quem adesse jusserat, dono dabat, rogans tamen, ut hunc lectum ipsi adhuc ad paucos, reliquosque vitæ suæ dies commodato relinqueret: Itaque omnibus bonis exutus undecimo sui Episcopatus anno, ætatis vero suæ sexagesimo septimo die octava Septembris Anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto animam Deo reddidit, sepultusque est Valentia in Fratrum Augustinianorum Templo. Postea a Paulo V. Anno post Christum natum millesimo sexcentesimo decimo octavo Beatorum, ac demum Sanctorum fastis ab Alexandro VII. die

Sæcul. XVI.
A C. 1555.

die prima Novembris Anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo adscriptus fuit. Scripsit Sanctus hic Antistes duo volumina Sermonum, qui genuina sunt Sanctitatis, qua claudit, monumenta, cum in illis Divinæ gratiæ charismata fat luculenter eluceant, typisque impressi fuere Compluti Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octogesimo.

§. LVIII.

Conradi Pellicani mors.

Inter Scriptores Hæreticos primo loco numeratur Conradus Pellicanus, Franciscani Instituti, fideique desertor, qui Rubeaqui in Alsatia parentibus Conrado Kursiners, & Elisabetha Galla natus die octava Januarii Anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo octavo primam lucem aspexit. Hic abjecto Patris sui nomine Pellicanus appellari voluit, ac humanioribus studiis imbutus Fratrum Minorum Regulam profitebatur, ubi Hæbraicum, Græcumque idioma absque alterius Magisterio edoctus fatis commendandum sese reddebat, necnon cum ingenti nominis sui fama Philosophiam, ac Theologiam tradebat, unde præcipua Provinciæ suæ munia tam in Gallis, quam in Italia, aliisque locis præclare obibat: cum

U 3

vero